

## POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

po rozpoznaniu w sprawie **L.K.**  
skazanego z art. 272 k.k. i in.  
na posiedzeniu w dniu 14 grudnia 2023 r.  
kasacji pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej  
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach  
z dnia 16 marca 2023 r., sygn. akt II AKa 415/22,  
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach  
z dnia 20 czerwca 2022 r., sygn. akt XXI K 173/21,  
na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw.

z art. 530 § 2 k.p.k. i art. 429 § 1 k.p.k. oraz art. 523 § 3 k.p.k.

### **p o s t a n o w i ł**

:

- 1. kasację pełnomocnika oskarżycielki art. 523 § 3 k.p.k.  
posiłkowej pozostawić bez rozpoznania;**
- 2. obciążyć oskarżycielkę posiłkową A.O. kosztami sądowymi  
postępowania kasacyjnego.**

## UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 20 czerwca 2022 r., sygn. akt XXI K 173/21, L.K. został uznany za winnego popełnienia przestępstwa z art. 272 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., i za które wymierzono mu karę dwóch lat pozbawienia wolności, której wykonanie

warunkowo zawieszono na okres 3 lat próby oraz grzywnę 200 stawek dziennych o wartości 300 zł każda. Nadto orzeczono wobec oskarżonego przepadek równowartości korzyści osiągniętej z popełnionego przestępstwa w kwocie 490.000 zł;

Powyższe rozstrzygnięcie zostało zaskarżone w całości przez obrońców oskarżonego na jego korzyść oraz pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej A. O. na niekorzyść oskarżonego.

Wyrokiem z dnia 16 marca 2023 r., sygn. akt II AKa 415/22, Sąd Apelacyjny w Katowicach zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Kasację na niekorzyść skazanego wywiódł pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej A. O. podnosząc zarzuty:

*„1. ciężkie naruszenie prawa polegające na naruszeniu, artykułu 433 kodeksu postępowania karnego przez niepełne odniesienie się do treści złożonej apelacji przez nierozpoznanie części apelacji, to jest nie rozpoznanie zarzutów apelacji dotyczących postępowania dowodowego przed Sądem pierwszej instancji, w tym nierozpoznanie logicznego i rzeczywistego związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy poszczególnymi zdarzeniami i brak analizy w zakresie ujawnionych działań L.K. zarówno przed przejęciem nieruchomości oraz działań, które oskarżony podejmował po przejęciu własności nieruchomości dla uniknięcia konsekwencji wynikających z popełnienia przez L.K. czynu zabronionego*

*2. ciężkie naruszenie prawa polegające na naruszeniu artykułu 18 kodeksu karnego poprzez błędne zastosowanie przepisu art. 18 kodeksu karnego polegające na jednoczesnym wewnątrznie sprzecznym przyjęciu wykładni wskazanego przepisu i odzwierciedlenie niewłaściwie dokonanej wykładni w roli oskarżonego L.K. - Sąd Apelacyjny w Katowicach pominął - co było istotną treścią zarzutu aktu oskarżenia, że oskarżony L.K. działał wspólnie i w porozumieniu z A.O., H.G., K. B. mając na uwadze powstanie przestępczego porozumienia i podział zadań skutkujący zaistnieniem przestępstwa na szkodę J. O. W tym zakresie Sąd Apelacyjny w Katowicach zaakceptował zmianę opisu czynu dokonaną przez Sąd Okręgowy w Katowicach i przyjął zmianę opisu czynu*

*powodującą faktyczne uniewinnienie L. K. od czynu popełnionego na szkodę J.O. Jest to o tyle niespójne z wydanym w sprawie wyrokiem, że Sąd opisując niezasadność zarzutów obrony wskazuje na przestępcze porozumienie A.O. z L.K. K. B. i H.G. a jednocześnie wskazuje, że popełniony został wyłącznie czyn polegający na szkodę A.O. w odpowiedzi na zarzuty oskarżyciela posiłkowego.*

3. *ciężkie naruszenie prawa, art. 8 kodeksu postępowania karnego, polegające na pominięciu ustaleń i wykładni prawa dokonanej przez Sąd Apelacyjny w Katowicach w sprawie prowadzonej pod sygnaturą II AKa 407/19 a zatem nie odniesienie się do ustaleń Sądu poczynionych w poprzednim postępowaniu i ograniczenie badania sprawy wskazanej do stwierdzenia, że oskarżony L.K. we wskazanym postępowaniu funkcjonował jako świadek - co nie koresponduje z szerokimi ustaleniami stanu faktycznego poczynionymi na płaszczyźnie wskazanego postępowania jak również nie odniesienie się przez Sąd Apelacyjny w Katowicach w niniejszym postępowaniu do zarzutu braku analizy ustaleń Sądu Okręgowego w Katowicach w sprawie XXI K 173/21 (pierwszej instancji w niniejszym postępowaniu), do ustaleń dokonanych w sprawie II AKa 407/19 Sądu Apelacyjnego w Katowicach*

4. *Ciężkie naruszenie prawa, to jest artykułu 46 kodeksu karnego poprzez ograniczenie odpowiedzialności współdziałającego oskarżonego L.K. do odszkodowania odzwierciedlającego wartość nieruchomości odebranej J.O. w dacie dokonania czynu zabronionego i nie zasądzenie realnego odszkodowania z daty orzekania przez Sąd odwoławczy pomimo, że oskarżony L.K. osiągnął z popełnienia czynu zabronionego profity daleko przewyższające zasądzone od współsprawców odszkodowanie.”*

*Podnosząc powyższe skarżący wniósł o „uchylenie w całości zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Katowicach mając na uwadze zasadność wymierzenia wyroku skazującego w sprawie”.*

W odpowiedzi na kasację pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej, Prokurator Okręgowy w Sosnowcu wniósł o pozostawienie jej bez rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasację pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej A. O. jako niedopuszczalną z mocy ustawy należało pozostawić bez rozpoznania.

Zgodnie z treścią art. 523 § 3 k.p.k. kasację na niekorzyść można wnieść jedynie w razie uniewinnienia oskarżonego albo umorzenia postępowania, a w sytuacji wydania innego rozstrzygnięcia, dla skuteczności kasacji wniesionej przez strony konieczne jest podniesienie zarzutu opartego na jednej z przesłanek wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.). Respektując powyższe ograniczenia pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej w tym postępowaniu mógł wnieść kasację tylko w sytuacji dostrzeżenia zaistnienia bezwzględnych przesłanek odwoławczych z art. 439 k.p.k. Takiego charakteru nie mają podniesione w kasacji zarzuty. Także w uzasadnieniu skargi skarżący słowem nie wspomina o ewentualnym uchybieniu mającym rangę bezwzględnej przyczyny odwoławczej. Skoro charakter stawianych w kasacji zarzutów nie spełniał wymogów ustawy, to należało odmówić jej przyjęcia. Wadliwie zatem nadano bieg tak sformułowanej kasacji. Obecnie, gdy kasacja wniesiona przez pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej została przyjęta, należało orzec o pozostawieniu jej bez rozpoznania wobec jej niedopuszczalności.

Sąd Najwyższy obciążył stronę kosztami postępowania kasacyjnego, nie znajdując podstaw do zwolnienia jej od obowiązku ich uiszczenia.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji.

[M.S.]

[ms]

